

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Positiones [et] articuli sic formant[ur] i[n] c[aus]a appellationis vbi
articulus appellationis non est separat[us] a negocio principali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

processu appellationē impugnādā. rē. In causa appellationis a diffinitiva seruatur ordo iuris sicut i principali. et ibi articulus appellationis nō ē separat⁹ a negotio principali. et tūc sic formātur articuli et pōnes

Positiones et articuli sic formant i cā appellationis vbi articulus appellationis non est separat⁹ a negotio principali.

Positiones et articulos rē. i primis ponit et p bare intendit q pdem de āno tali corā tali iudice preposito archidiacono vel officiali rē. inter tū tium ex vna actorē et Sēproniu reū pdictos de et super domo vel fūdo tali vel debito et eius occasione parte ex altera qstio fuit et cā in iudicio dtedatur. Itēz q pdictus iudex i cā hmoī taliter qualiter ex arrupto et iure atqz iudiciario ordie ptermisso pcedēs cā nō ad plēnū examinata sniam diffinitiuā si ita nuncupari mereat taliter p pdicto Sempronio tulit per quā ipm Titū i petitis condemnauit vel per quā absoluit eundē Semproniu ab impetitiōe Titū supradicta. Eidē etiā Titio perpetuum silentium super petitis per eum iposuit perperam et iūq A qua qdē snia lata fuit p parte ipsius Titū infra x. dies vel incontinenti priusqz iudex ipse ad alios actus se diuertit et eo adhuc sedēte p tribunali vīua voce apud acta ad sedem apostolicaz vel domū num episcopum vel archiepū et ipsius curie appellatus apostolicz petiti tempore congruo et recepti. item q pdictus Tituis apostolos rē. Et si post sēntentiā vel appellationē per iudicē vel per aduersarium in negotio est aliquid attētatum in preiudiciū appellantis. de hoc etiā in articulis. et cete. Et potest sic formari articulus. Itēz ponit q post pres

Dictam sententiã latã vel appellationẽ interpositam
iudex memoratus in negotio hñioi i ipsis appellã
tis preiudiciũ pcessit ad talẽ vel talẽ actũ vñ i ipm
appellantẽ tulit sniam excõicationis de facto: vñ p
dictus aduersarius appellatus ipsũ appellantẽ do
mo vel predicta ipsius possessione spoliavit .rc. vel
in ipsũ appellantẽ tulit sniam excõicationis d factõ
vel predictus aduersarius appellatus ipsuz appel
lantem domo vñ predicta ipsius possessione spolia
uit. .rc. ¶ Additio. ¶ Atroz autem innouata vñ at
temptata appellatione pẽdente debeãt pmitus re
uocari anteq̃ constet de veritate ⁊ iusticia appella
tionis no. in. c. nō solũ de appellatõibus li. vi. ⁊ an.
appel. deserta possit peti reuocatio attemptatorũ
vide ibidem.

¶ Appellatus potest sic se defendere cõtra appel
lationem excipiendo et ipsam impnguando.

Procuratorẽ noie pcuratorio Sēpronij appel
lati excipiẽdo p̃ appellationem pretensã titij
ponit ⁊ dicit q̃ ipsa pretẽsa appellatio nulla ẽ ⁊ cas
sa p eo q̃ nō est interposita: infra. x. dies vñ interpo
sita eũ p est q̃ mādaturũ nō habuit appellandi. vel lz
ab interlocutoria grauamine vel etiã d̃iffinitua ex
interuallo sit appellatũ nō tñ i scriptis sed xba tã
tũ vel qz lz fuerit interposita appellatio apostoli tñ
infra tps cõgruum petiti nō fuerũt nec recepti vel
ipsa appellatio iusto cessante metu ipedita ifra ter
minum talem a iudice statutum a quo vel infra an
num nō est p appellantẽ psecuta vnde iuris fictiõe
et dispositione deserta est appellatio derelicta et di
missa et causa ipsa coraz proprio iudice tractanda